

2021.02.19. Bibliaóra

Ének: 40.zsoltár: „Várván vártam a felséges Urat...”

Előima: Kegyelmes Urunk!

Alázattal hajtunk fejet Előtted és megköszönjük Neked a hétköznapi áldásait. Köszönjük Neked a böjti időszak kezdetét. S kérünk, segíts Urunk, úgy megélni a böjti napokat, hogy az Neked tetsző legyen. Hogy minden Feléd címzett kiáltásunk után meghalljuk, hogy te itt vagy és velünk vagy.

Segítség, kérünk abban, hogy senkire se rakjunk jármot és ne mutogassunk ujjal, tisztíts meg ajkunkat, hogy ne beszéljünk álnokul, hogy észrevegyük a környezetünkben élő éhezőt és nyomorultat, hogy felragyogjon a sötétben a világosság.

Urunk, kérünk, vezess bennünket szüntelen, csontjainkat Te erősítsd, hogy mint jól öntözött kert gyümölcsöt hozzunk a Te dicsőségedre.

Könyörgünk, járj előttünk igazsággal és mögöttünk dicsőségeddel. Könyörülj rajtunk!

Kérünk, hogy Igéd olvasása közben Te fedd fel előttünk életünk sebbel, fekélyvel és folttal borított részeit. Te gyógyíts bennünket azáltal, hogy megvalljuk Előtted bűneinket, s Jézus Krisztus által részesülünk a bűnbocsánatban.

Könyörgünk Szentlelked jelenléteért, hogy hadd értsük mindazt, amivel ma keresed a Te gyermekeidet. Az Úr Jézus Krisztusért, hallgass meg minket. Ámen.

Ószövetségi ígérés: 3 Mózes 13,1-28

„¹Azután így beszélt az ÚR Mózeshez és Áronhoz: ²Ha egy embernek a bőrén daganat, var, vagy fehér folt támad, és poklos kiütés lesz belőle a bőrén, akkor vigyék el Áron paphoz vagy a fiai közül valamelyik paphoz. ³Nézzé meg a pap a bőrén levő kiütést, és ha a szőr a kiütésben fehérré változott, és a kiütés felülete bemélyed a bőrébe, akkor poklos kiütés az. Ha ezt látja a pap, mondja ki, hogy tisztátalan. ⁴Ha fehér folt van a bőrén, de a felülete nem mélyed bele a bőrébe, és a szőre sem változik fehérré, akkor különítse el a pap a kiütéses embert hét napig. ⁵A hetedik napon nézze meg a pap, és ha szerinte a kiütés megállapodott, és nem terjedt tovább a kiütés a bőrön, akkor különítse el a pap másodszor is hét napig. ⁶A hetedik napon nézze meg a pap másodszor is, és ha a kiütés elhalványodott, és nem terjedt tovább a kiütés a bőrön, akkor mondja ki a pap, hogy tiszta; csak varasodás az.

Mossa ki a ruháit, és tiszta lesz. ⁷De ha a varasodás nyilvánvalóan tovább terjed a bőrön, miután megmutatta magát a papnak azért, hogy tisztának mondják, akkor mutassa meg magát újból a papnak. ⁸Ha a pap úgy látja, hogy a varasodás tovább terjedt a bőrön, akkor mondja ki a pap, hogy tisztátalan: poklosság az. ⁹Ha poklos kiütés támad egy emberen, vigyék el a paphoz. ¹⁰Ha a pap úgy látja, hogy fehér daganat van a bőrön, és az a szőrt fehérre változtatta, a daganatban pedig vadhús van, ¹¹akkor idült poklosság az a bőrén, mondja ki tehát a pap, hogy tisztátalan. Ne is különítse el, mert tisztátalan. ¹²De ha annyira fejlődik a poklosság a bőrön, hogy egészen elborítja a poklosság a kiütésesnek a bőrét, tetőtől talpig, bárhol nézi is a pap, ¹³ha tehát úgy látja a pap, hogy egészen elborította a poklosság annak a testét, akkor mondja ki, hogy tiszta az a kiütéses. Tiszta, mert egészen fehérre változott. ¹⁴Csak amikor vadhús mutatkozik rajta, akkor tisztátalan. ¹⁵Ha meglátja a pap a vadhúst, akkor mondja ki, hogy tisztátalan. A vadhús tisztátalan: poklosság az. ¹⁶De ha a vadhús eltűnik, és fehérre változik, menjen el a paphoz, ¹⁷és ha a pap úgy látja, hogy a kiütés fehérre változott, mondja ki a pap, hogy a kiütéses tiszta lett; akkor tiszta ő. ¹⁸Ha valakinek a bőrén fekély volt, de begyógyult, ¹⁹és a fekély helyén fehér daganat, vagy rózsaszínű folt támad, mutassa meg magát a papnak. ²⁰Ha úgy látja a pap, hogy a felülete mélyebben van a bőrnél, a szőre pedig fehérre változott, akkor mondja ki a pap, hogy tisztátalan. Poklos kiütés az, amely a fekélyből fejlődött ki. ²¹De ha a pap úgy látja, hogy nincs benne fehér szőr, és nincs mélyebben a bőrnél, sőt meghalványodott, akkor különítse el a pap hét napig. ²²De ha nyilvánvalóan tovább terjedt a bőrén, mondja ki róla a pap, hogy tisztátalan: kiütés az. ²³Ha viszont megmaradt a fehér folt a helyén, és nem terjedt tovább, akkor gyógyuló fekély az. Mondja ki róla a pap, hogy tiszta. ²⁴Ha pedig valakinek a bőrén égési seb támad, és a seb vadhúsa rózsaszínű vagy fehér foltta lesz, ²⁵nézze meg a pap. És ha a fehér foltban a szőr fehérre változott, felülete pedig belemélyed a bőrbe, akkor a sebből fejlődött poklosság az. Mondja ki a pap, hogy tisztátalan, mert poklos kiütés az. ²⁶De ha úgy látja a pap, hogy nincs a fehér foltban fehér szőr, és nincs mélyebben a bőrnél, sőt meghalványodott, akkor különítse el a pap hét napig. ²⁷A hetedik napon nézze meg a pap, és ha a folt nyilvánvalóan tovább terjedt a bőrön, akkor mondja ki róla a pap, hogy tisztátalan. Poklos kiütés az. ²⁸Ha viszont megmaradt a helyén a

fehér folt, nem terjedt tovább a bőrön, sőt meghalványodott, akkor csak az égési seb daganata az. Mondja ki róla a pap, hogy tiszta, mert gyógyuló égési seb az.”

Szeretett Testvéreim!

A bibliai rész elolvasása után egy olyan esemény jutott eszembe diákkoromból, amikor egy lelkész látogatott el a teológiára és szolgálatáról tett bizonyoságot a hallgatók előtt. Érdekes volt..., főleg a felhasznált képanyaga, mert nem templomot, gyülekezeti alkalmakat és szépen felöltözött embereket láttunk, hanem betegágyakat és ma is élő leprásokat. Lepramisszióban szolgált ez a lelkész, akinek a képeit szinte „fájt” nézni. Fájt látni azt, hogy a 21. században ilyen körülmények között élő emberek is vannak, és ilyen betegséggel küzdenek.

A mai alapigénk a poklos betegségekre vonatkozó törvényekkel foglalkozik. Leírja, hogy a poklos kiütések esetén mi volt az eljárás. Nagyon részletesen tárgyalja ez a szakasz az isteni útmutatást a poklosság felismerésével és kezelésével kapcsolatban. Hatalmas felelőssége volt a papoknak abban, hogy a gyülekezet vagy a közösség tisztasága megmaradjon. Isten gyülekezetét tisztán kell tartani. Senki sem maradhatott a közösségben, ha tisztátalannak lett nyilvánítva, de közben Isten kegyelme senkit sem akart kizártnak tudni, aki közéjük tartozik. Ezért is olyan részletes az útmutatás a papok felé, mert sok tapasztalat, bölcsesség és gondosság szükségeltetett ahhoz, hogy felismerjék a bőrön jelentkező elváltozásokat. Az Ige pontosan előírta a követendő utat.

A bőrön jelentkezhetett daganat, var, fehér folt, vadhús, fekély, rózsaszínű folt, égési seb. Minden ismertető jel, minden elváltozás, minden tünet-a lényeg, hogy a pap ismerje az Igét és engedelmeskedjen neki, s így mentes volt a téves döntéstől.

Az Ószövetség keveset beszél a betegségekről és a gyógyulásokról. A poklosság azonban több esetben is, mint Isten súlyos büntetése jelenik meg.

Mózes-2Mózes 4, 6: „Majd pedig ezt mondta neki az ÚR: Dugd be a kezedet a ruhád alá! Ő bedugta a kezét a ruhája alá, és amikor kihúzta, hófehér volt a keze a poklosságtól.”-Mózesnek adott jel.

Mirjám-4Mózes12,9.10.: „Az ÚR haragra gerjedt ellenük, és eltávozott. ¹⁰Amikor a felhő eltávozott a sátorról, Mirjám a poklosságtól olyan fehér lett, mint a hó. Áron Mirjám felé fordult, és látta, hogy poklos.”

Isten ezután Mózes imádságára meggyógyította Mirjámot.

Naámám-2Kir 5,8-19 Elizeus meggyógyította.

Géházi—2Kir5, 27 „Ragadjon rád és utódaidra Naamán bélpoklossága örökre! És az olyan poklosan ment ki előle, mint a hó.”

Uzziás király-2Krón 26:20.21: „Amikor aztán Azarjá főpap és a többi pap feléje fordult, meglátták a poklos foltot a homlokán. Ekkor kiüzték onnan, de ő maga is sietve távozott, mert az ÚR verte meg őt. ²¹Uzzijjá király poklos maradt halála napjáig, és egy elkülönített házban lakott poklosan, mert kizárták az ÚR házából.”

A messiási jelek között is ott van a leprások megtisztulása Mt 11,2-5: „²János pedig, amikor hallott a börtönben Krisztus cselekedeteiről, elküldte tanítványait, ³és megkérdezte tőle: Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk? ⁴Jézus így válaszolt nekik: Menjetek, és mondjátok el Jánosnak, amiket hallotok és láttok: ⁵vakok látnak, és bénák járnak, **leprások tisztulnak meg**, és süketek hallanak, halottak támadnak fel, és szegényeknek hirdettetik az evangélium, ⁶és boldog, aki nem botránkozik meg énbennem.”

Jézus sok leprást tisztított meg, s tanítványainak is hatalmat és megbízatást adott, hogy leprásokat megtisztítsanak Mt 10,8: „⁸Gyógyítsatok betegeket, támasszatok fel halottakat, **tisztítsatok meg leprásokat**, űzzetek ki ördögöket! Ingyen kaptátok, ingyen adjátok!”

Mt 8,2-4 „²és íme, odament egy leprás, leborult előtte, és ezt mondta: Uram, ha akarod, megtisztíthatsz. ³Jézus kinyújtotta a kezét, *megérintette őt*, és ezt mondta: Akarom. Tisztulj meg! És azonnal megtisztult a leprától. ⁴Ekkor így szólt hozzá Jézus: Vigyázz, senkinek se szólj, hanem menj el, *mutasd meg magadat a papnak*, és vidd fel az áldozati ajándékot, amelyet Mózes rendelt el, bizonyosságul nekik.”

Lk 17,12-19: „¹²Amint beért egy faluba, szembejött vele tíz leprás férfi, akik távol megálltak, ¹³és kiáltozva kérték: Jézus, Mester, könyörülj rajtunk! ¹⁴Amikor meglátta őket, így szólt hozzájuk: Menjetek el, és *mutassátok meg magatokat a papoknak*! És amíg odaértek, megtisztultak. ¹⁵Egyikük pedig, amikor látta, hogy meggyógyult, visszatért, és fennhangon dicsőítette Istent. ¹⁶Arcra borult Jézus lábánál, és hálát adott neki. Ez pedig samáriai volt. ¹⁷Megszólalt Jézus, és ezt kérdezte: Vajon nem tízen tisztultak-e meg? Hol van a többi kilenc? ¹⁸Nem akadt más, aki visszatért volna, hogy

dicsőítse Istent, csak ez az idegen? ¹⁹És ezt mondta az Úr: Kelj fel és menj el, a hited megtartott téged.”

Lk 5,12-16: „¹²Amikor Jézus az egyik városban járt, egy leprával borított ember meglátva őt, arcra borult, és kérte: Uram, ha akarsz, megtisztíthatsz engem. ¹³Jézus kinyújtva a kezét, megérintette őt, és így szólt: Akarom, tisztulj meg! És azonnal megtisztult a leprától. ¹⁴Ő pedig megparancsolta neki: Senkinek ne mondd el ezt, hanem menj el, *mutasd meg magadat a papnak*, és ajánlj fel áldozatot megtisztulásodért, ahogyan Mózes elrendelte, bizonyságul nekik. ¹⁵De a híre annál jobban terjedt, és nagy sokaság gyűlt össze, hogy hallgassák, és meggyógyítsa őket betegségeikből. ¹⁶Ő azonban visszavonult a pusztába, és imádkozott.”

Kedves Testvéreim!

A bőrünk testünk legnagyobb szerve, s mégis a legkisebb elváltozás is nagy problémákhoz vezethet. Bárcsak annyit tudnánk foglalkozni a lelkünkkel, mint a bőrünkkel. Hiszen azon is lehet olyan folt, var és fekély, amihez nem kell sok, hogy felszakadjon és terjedjen a bensőkben ezzel is tisztátalanná téve gondolatainkat, szavainkat és tetteinket.

A 40 napos böjti időszak alatt keressük és kérem az Urat, hogy hadd tudjuk megtalálni ezeket a lelki fekélyeket, amik szinte durranásig tudnak feszülni, fájni és elszakítani embertől és az Úrtól egyaránt. Mutassuk meg a mi Főpapunknak lelki égési sebeinket, foltjainkat, fekélyeinket, s ha kell akkor 7+7 napig különüljünk el. Használjuk a kegyelmi időt lelkünk épülésére és hitünk erősödésére! Ámen.

Ének: 454 „Ez a világ csak baj halma...”

Újszövetségi ígérés: János evangéliuma 10,31-42

„³¹Ekkor újra köveket vittek oda a zsidók, hogy megkövezzék. ³²Jézus megszólalt, és ezt mondta nekik: „Sok jó cselekedetet vittem véghez előttetek az én Atyám nevében: ezek közül melyik cselekedetem miatt köveztek meg engem?” ³³A zsidók így feleltek neki: „Nem jó cselekedetért kövezünk meg téged, hanem káromlásért, és azért, hogy te ember létedre Istenné teszed magadat.” ³⁴Jézus így válaszolt: „Nincs-e megírva a ti törvényetekben: Én mondtam: istenek vagytok? ³⁵Ha isteneknek mondta azokat,

akikhez az Isten ígéje szólt, márpedig az Írást nem lehet érvénytelenné tenni, ³⁶akkor, akit az Atya megszentelt, és elküldött a világba, arról ti azt mondjátok: Káromlást szólsz, mert azt mondtam: az Isten Fia vagyok?! ³⁷Ha nem az én Atyám cselekedeteit teszem, ne higgyetek nekem; ³⁸de ha azokat teszem, akkor ha nekem nem is hinnétek, higgyetek a cselekedeteknek, hogy felismerjétek és tudjátok: az Atya énbennem van, és én az Atyában.” ³⁹Ekkor ismét el akarták fogni, de ő kimenekült a kezük közül. ⁴⁰Jézus újra elment a Jordánon túlra, arra a helyre, ahol korábban János keresztelt, és ott tartózkodott. ⁴¹Sokan mentek oda hozzá, és azt mondták, hogy János nem tett ugyan egyetlen csodát sem, de mindaz, amit János őróla mondott, igaz volt. ⁴²És ott sokan hittek benne.”

Kedves Testvérek!

A mai újszövetségi szakaszunk eseményeinek az elindítója a tegnapi befejező igevers. Amikor a zsidók kérdeznek, Jézus pedig válaszol: „*Én és az Atya egy vagyunk.*” A zsidókat az érdekli, hogy kicsoda Jézus. Erre, amikor választ kaptak a reakciójuk az volt, hogy köveket ragadtak és meg akarták kövezni.

„*Újra*” – Jn 8, 59-ben már olvastunk arról, hogy köveket ragadtak, hogy megkövezzék. Számukra egyenlő az istenkáromlással ez a kijelentés. A zsidó felfogás szerint, ha valaki egyenlővé teszi magát az Istennel, annak meg kell halnia.

3 Mózes 24,16: „¹⁶*Aki az ÚR nevét káromolja, az halállal lakoljon, irgalom nélkül kövesse meg az egész közösség. Akár jövevény, akár bennszülött, meg kell halnia, ha káromolja az ÚR nevét.*”

Pedig nagy tévedésben éltek, mert nem Jézus tette magát Istenné, hanem Isten lévén, emberré tette magát értünk. Ez az Ő útja a földre a mi egyedüli menekülési útvonalunk a mennybe. Jézusnak, mint Istennek a megnevezése elhangzik:

Jn 1,1.18. „¹⁸*Istent soha senki sem látta: az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt.*”

Jn 20,28 „*Tamás pedig így felelt: „Én Uram, és én Istenem!”*”

De ezekben az esetekben nem ő mondja.

Jézus, aki ismerte a körülötte lévőknek a szándékát is, még mindig nem mond le erről a gyilkos indulattal teli társaságról. Hatni próbál rájuk azzal, hogy cselekedeteiről

beszél előttük. Hiszen az Írás ismerői tudtak arról, hogy a Messiás mit tesz majd közöttük.

Ézsaiás 35, 5.6: „⁵Akkor kinyílnak a vakok szemei, és megnyílnak a süketek fülei. ⁶Szökellni fog a sánta, mint a szarvas, és ujjong a néma nyelve.” Mindezeket látták, hallottak tetteiről a zsidók, s Jézus ezekre utal, hogy *az Atya nevében tette, s megkérdezi tőlük, hogy melyik miatt akarják megkövezni.*

Ezután újra az Írásra hivatkozik. ³⁴*Jézus így válaszolt: „Nincs-e megírva a ti törvényetekben: Én mondtam: istenek vagytok? Zsoltárok könyve 82,6 „Azt mondtam ugyan, istenek vagytok, a Felséges fiai mindnyájan”.* Azok az emberek, akik Istentől egy adott feladatra kaptak felhatalmazást isteni tekintéllyel rendelkeznek. Aki az Úrral kapcsolatba kerül az szentnek számít. Jézust pedig maga az Atya küldte ebbe a világba.

A zsidók hitetlensége nagy rejtély előttünk, de az is, hogy ennek ellenére voltak, akik hitre jutottak és egyben életre is. Ezek után el akarták fogni, de Jézus minden veszélyes helyzetnek az Ura. Kimenekült a kezük közül, még nem jött el az Ő órája, de a végső nagy harc előtt felkészült mindarra, amit feladatként kapott az Atyától.

A hely ahová ment keresztelésének helye, ahonnan megkezdte küldetését. S mindaz beteljesedett, amiről János beszélt. *„János bizonyosságot tett róla, és azt hirdette: „Ő volt az, akiről megmondtam: Aki utánam jön, megelőz engem, mert előbb volt, mint én.”* ¹⁶*Mi pedig valamennyien az ő teljességéből kaptunk kegyelmet kegyelemre.”(Jn1,15.16)*

S míg több versen keresztül a zsidók elutasításáról olvasunk, addig ott van a remény és a kegyelem az utolsó mondatban, amikor azt olvassuk, hogy *sokan hittek benne.*

A hit és a hitetlenség egyidejűleg van jelen ebben a világban. A döntés nálunk van, hogy melyik csoporthoz tartozunk. Még tart a kegyelem. S ha elhiszem, hogy az Atya és a Fiú egy, s hittel elfogadom, hogy az Atya a Fiút azért küldte, hogy örök életem legyen, akkor azok közé a juhok közé tartozok, akik ismerik Pásztoruk hangját, ismerik és követik Őt, miközben az örök élet örökösei. Ámen.

Utóima: Atya, Fiú, Szentlélek Isten!

Te, aki Úr vagy mindenek felett. Hisszük, hogy Úr vagy a lepra és mindenféle betegség felett is. Ma a betegeinket hozzuk eléd. Te tudsz arról, hogy ki mit hordoz a

testében és lelkében. Kérünk, gyógyítsd hatalmaddal mindazokat, akik megfáradtak és belefáradtak már fájdalmaikra, akik elől el van zárva az egészséges élet, akik elkülönítve élnek szeretteiktől és közösségüktől.

Imádkozunk ennek a világnak a hívő és hitetlen személyeiért. Hogy hadd ismerje fel mindenki, hogy TE és az Atya egy vagy. Kezdetektől fogva együtt munkálkodtok az ember megváltásán, s a célotok is egy, hogy az ember örökké éljen Istene közelében.

Köszönjük Neked Urunk kegyelmed, irgalmad és felfoghatatlan szereteted, ami ma is imára indít. Segíts hát megvallani Előtted bűneinket és kérni a Te bűnbocsánatod...

Az Úr Jézus Krisztusért, hallgass meg minket. Ámen.

Úri ima:

Áldás: „Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis én általam.”(Jn14,6) Ámen.

Ének: 299: „Jézus hív bár zúg, morajlik...”